

інноваційний потенціал педагога. З впровадженням у навчально-виховний процес сучасних технологій викладач все більше набуває функції консультанта, порадирика, наставника. Останнє вимагає від нього спеціальної психолого-педагогічної підготовки, оскільки у професійній діяльності викладача реалізуються не тільки спеціальні предметні знання, але й сучасні знання у сфері педагогіки і психології, технології навчання і виховання. На цій базі формується готовність до сприйняття, оцінки і реалізації педагогічних інновацій [4].

У наукових працях В. Бальсевича, В. Шнейдера вказується, що все більше уваги має приділятися ідеї конверсії технологій спортивної підготовки в інтересах удосконалення методик фізичного виховання студентської молоді. Тому досить перспективним напрямом покращення фізичного виховання у вищій школі є використання досягнень з методики спортивного тренування, що мають втілюватися в інноваційні технології фізичного виховання студентів[3].

Також на основі аналізу наукових праць В.Артикула, Б.Ведмеденка, В.Гузініна, М.Зубалія, В.Кузя, О.Остапенка, В.Пілата, Ю.Руденка, З.Сергійчук, С.Стефанюк були актуалізовані окремі положення фізичного виховання стосовно тих його форм, що містять елементи національної фізичної культури. Це дало можливість визначити, що інноваційні технології фізичного виховання із застосуванням народних традицій мають високий потенціал щодо залучення студентської молоді до

регулярних занять фізичними вправами та оздоровлення.

Для визначення ефективності впровадження інноваційних технологій фізичного виховання із застосуванням народних традицій та сформованості в студентів когнітивного й мотиваційного компонентів були використані такі критерії: знання про фізичне виховання, здоров'я і здоровий спосіб життя; уміння дотримуватися вимог здорового способу життя; ініціативність у проведенні фізкультурно-оздоровчих заходів та дотриманні вимог здорового способу життя. Показниками наявності зазначених компонентів були: повнота, системність і міцність знань; широта, сила і стійкість мотивації; активність і стабільність на заняттях з фізичного виховання та фізична підготовленість [2].

Отже, інноваційні технології фізичного виховання студентів як новітні системи фізичного виховання, які є відтворюваними виховними системами зі спеціально розробленими методами та засобами підвищення рівнів сформованості в студентів особистісних якостей та фізичної підготовленості із запланованими результатами, досягаються покроковим виконанням поставлених завдань з фізичного виховання. Основною метою інноваційних технологій фізичного виховання студентів є збереження і зміцнення здоров'я, підвищення фізичної підготовленості, розвиток знань, умінь та навичок з фізичного виховання.

Література

1. Гружеский В.О. Доцільність використання інноваційних технологій у формуванні особистісно-орієнтованої мотивації студентів до фізичного виховання / В.О. Гружеский //Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. -2014. - №3. – С. 19-24.
2. Дубасенюк О.А Інноваційні навчальні технології – основа модернізації університетської освіти // Освітні інноваційні технології у процесі викладання навчальних дисциплін: Зб. наук.-метод праць / За ред. О.А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во ЖДУ, 2004. – С. 3-14.
3. Самоха Р.А. Інноваційні технології фізичного виховання студентів педагогічних університетів із застосуванням народних традицій. https://www.br.com.ua/referats/dysertacii_ta_autoreferaty/96034-13.html
4. Самоха Р.А. Проблеми створення сучасних технологій фізичного виховання у вищій школі//Вісник Черкаського університету. Серія педагогічні науки:Зб. наук. праць. – Черкаси: Вид-во ЧНУ імені Богдана Хмельницького, 2006.– Вип.81.– С.120–124.

УДК 371.315

СУЧАСНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ В НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНИЙ ПРОЦЕС

Капура О.М. – кандидат філологічних наук; Забродіна Л.О. – заступник директора Вінницького коледжу економіки та підприємництва THEU.

Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Одним з найважливіших завдань на сьогоднішньому етапі модернізації вищої освіти України є забезпечення якості підготовки спеціалістів на рівні міжнародних стандартів.

Поява комунікаційних та інформаційних технологій потребує критичного перегляду стану й перспектив розвитку системи освіти. Вирішення цього завдання можливе за умови

впровадження інноваційних технологій навчання, сутність яких полягає в оновленні педагогічного процесу, внесенні новоутворень у традиційну систему викладання [1].

Реалізація інноваційних методик передбачає комплексне використання сучасних технічних засобів навчання, аудіо та відеоматеріалів, комп'ютерної техніки. Навчальні аудиторії та лабораторії повинні бути оснащені сучасними комп'ютерами, мультимедійними засобами навчання, що забезпечує розробку і застосування в навчальному процесі презентацій, відеофільмів, моделювання діяльності підприємств.

Мультимедійний комплекс створює величезні можливості для оптимізації викладання всіх дисциплін. Тому викладачі намагаються ефективно застосовувати презентаційну програму PowerPoint, яка дозволяє створювати досить якісні мультимедійні інтерактивні гіпертекстові системи. Вони можуть включати в себе текст, електронні таблиці, мультимедійні об'єкти (рисунок, відео, звук) [1].

Власний продукт, створений засобами PowerPoint стає у нагоді викладачам під час проведення занять різних типів. При цьому враховуються індивідуальні можливості студента. Наприклад, при використанні режиму гіпертекстових посилань, студент, опрацюючи запропонований йому узагальнений матеріал, що включає перелік основних понять, законів і закономірностей, може зупинитись або повернутись до певного поняття, яке, на його думку, потребує уточнення або не було добре засвоєне в процесі вивчення теми. Необхідно лише натиснути клавішу миші на певному слові чи об'єкті і потрібна інформація із звуковим поясненням з'явиться на екрані у вигляді тексту, рисунка або схеми. Так проводяться лекційні заняття, наприклад, під час вивчення новинок обладнання з дисципліни «ЗРАЗОК». Розроблено дуже мало електронних підручників зі спеціальних дисциплін. Викладачами ефективно проводяться заняття з використанням презентаційної програми PowerPoint та інших програм: це і лекційні, і практичні, і семінарські заняття, і навчальна практика у студентів. Презентації містять структурований навчальний матеріал, контролюючі засоби, власні відео ролики, наприклад: відеоролик "Визначні місця Вінниччини" під час проведення занять з дисципліни "Культурологія" тощо. Звичайно, підготовка таких занять створює додаткові навантаження для викладача. Це пошук матеріалів, їх обробка, необхідність практичних, навичок під час роботи зі спеціальними

комп'ютерними програмами. Нині існує не багато готових презентацій з дисциплін, які вивчаються. Тому викладачі розробляють власні презентації як навчального, так і виховного характеру [4].

Значна увага приділяється проведенню практичних, лабораторних занять з використанням інтерактивних методів навчання у формі ділових ігор, інтегрованих занять, аналізу та вирішенню реальних практичних ситуацій, що сприяє набуттю студентами тих професійних якостей, які необхідні в їх майбутній роботі. Використовуючи на заняттях інтерактивні техніки навчання, ми досягаємо більш продуктивних результатів у навчанні та вихованні сучасного спеціаліста.

Досить поширений в навчальному закладі вид практичного або семінарського заняття, особливо під час вивчення спецдисциплін – це ділова гра.

Викладачем створюється виробнича ситуація, формується проблема, ставляться конкретні завдання, а студенти, виконуючи певні ролі, програють різні варіанти вирішення поставленої проблеми. Ігровий метод відкриває великі можливості для закріплення і поглиблення знань, оскільки студент повинен володіти матеріалом всієї теми. Такі заняття стимулюють пошук творчого розв'язання навчального завдання. Створюючи умови для виявлення і розкриття в активній дії особистості кожного, ігровий метод має ще один аспект – виховний.

Тренуючи студентів до ділової гри, при вивченні спецдисциплін, використовуємо кейс-метод. Понад 2000 років тому Конфуцій сформулював принципи навчання: "Те, що я чую, я забуваю; те, що я бачу, я пам'ятаю; те, що я роблю – я розумію". Конкретну ситуацію беремо з діяльності конкретного підприємства міста. У кейсі обов'язково вказуються прізвища, посади головних персонажів, часові параметри, історія організації з основними поворотними моментами її еволюції, опис стану підприємств, основні конкуренти, партнери і постачальники, виробничі операції тощо. Використовується і додатковий матеріал – це таблиці з бухгалтерської і фінансової звітності, статистичні матеріали, фотографії тощо. Так, наприклад, під час проведення семінарського заняття з дисципліни "Економічний аналіз" група студентів розподіляється на малі підгрупи. Вони за допомогою комп'ютера аналізують конкретні показники діяльності підприємства міста за певний період, будують графіки для наочного представлення результатів дослідження, вирішують основні проблеми, розробляють

пропозиції. Відбувається презентація рішень кожної малої групи. Заключне слово надається викладачу. Він оцінює не тільки правильні і неправильні відповіді, а й активність студентів, здатність оперувати знаннями.

Завдяки застосуванню таких кейсів, матеріал засвоюється на 97%, в той час як лекція – тільки 5% [4].

Поєднання елементів гри та комп'ютерних технологій ми можемо спостерігати і під час вивчення гуманітарних дисциплін. При цьому навіть не цікава на перший погляд тема заняття стає захоплюючою.

Звичайно, комп'ютеризоване навчання на базі технології мультимедіа не може замінити

людини-викладача, але воно не тільки може доповнити, а й удосконалити його діяльність, розвивати самостійність, творче мислення.

Отже, освітня інноваційна діяльність має сприяти підвищенню конкурентоспроможності випускників вищої школи, досягненню більш ефективного розвитку нашого суспільства. Модернізація системи освіти пов'язується, насамперед, із введенням в освітнє середовище інноваційних технологій, в основу яких покладені цілісні моделі навчально-виховного процесу, засновані на діалектичній єдності методології та засобів їх здійснення.

Література

1. Даниленко Л.І. Теорія і практика інноваційної діяльності в загальній середній школі // Управління освітою. 2001. – №3. – С. 18–24.
2. Закон України "Про освіту" №1060-ХІІ, із змінами від 11 червня 2008 р.
3. Нагребецька І. Українські профспілки з ознаками євроінтеграції// Урядовий кур'єр. – 2005. – № 77. – С. 13.
4. Перспективні освітні технології / За ред. Г.С. Сазоненко. – К., 2000.–560с.
5. Химинець В.В. Інноваційна освітня діяльність / В.В. Химинець.– Ужгород: Інформаційно-видавничий центр ЗІППО, 2007. – 364с.

УДК: 81-13

ФОРМУВАННЯ НІМЕЦЬКОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ «НАВЧАННЯ У СПІВРОБІТНИЦТВІ»

Шапошник Г.Г. – ст. викладач

Університет державної фіскальної служби України

В умовах розбудови незалежної суверенної України виникає велика потреба у висококваліфікованих фахівцям зі знанням іноземних мов. Це зумовлено розширенням і зміцненням міжнародних зв'язків, необхідністю ознайомлення зі світовою культурою, потребою освоєння науково – технічного прогресу, розвитку ділових і особистих контактів. Досягнення достатнього рівня володіння іноземною мовою можливе за умови використання різноманітних форм і методів навчання, розвитку навичок практичного володіння мовами, а саме: різними засобами, зокрема використання нових технологій у вивчення іноземних мов.

Пошук ефективних технологій на сьогоднішній день являється однією з основних проблем, які виникають в організації профільно орієнтованого навчання іноземної мови у вищій школі.

У науковій літературі широко використовується поняття «технологія», «педагогічна технологія», «технологія навчання», «освітня технологія», «технологія формування», «технологія розвитку» та ін.. На

визначення кожного з названих понять існують різні точки зору (М.Є.Бершадський, Ю.З.Гільбух, Г.К.Селевко, О.І.Сердюченко, Н.Є.Щуркова та ін..)

Зарубіжні вчені пропонують направленість технологій профільного навчання іноземних мов на розвиток інтересу, мотивації, на активність суб'єкта навчання, інтерактивність, виховання самостійності у студентів, досягнення грамотності у сфері використання іноземних мов, отримання суттєвого мовленнєвого продукту, зростання духовного інтелекту студентів, розширення їх самореалізації і кругозору.

До найбільш ефективних технологій профільного навчання іноземних мов, які відповідають названим вимогам, відносять: навчання у співробітництві, метод проектів, професійно орієнтовану рольову гру, портфоліо учня.[5,8].

У вітчизняній та зарубіжній науковій літературі широко проходять дискусії та обговорення навчання іноземних мов з використанням навчання у співробітництві.

Вчені пропонують розглянути поняття